

Felemelt fejjel

2025 március 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Európa és a nagyvilág most azt találgatja, az uniós magyar vétó vajon eltávolítja-e hazánkat a nyugati közösségtől, elszigetelődünk, magunkra maradunk-e?

indenki egyért vagy egy mindenkiért? Európa és a nagyvilág most azt találgatja, az uniós magyar vétó vajon

eltávolítja-e hazánkat a nyugati közösségtől, elszigetelődünk, magunkra maradunk-e?

Teljesen másról van szó. Magyarország marad, ami volt, a háborúzó európai országok azonban belátható időn belül nagyon mélyre, a tehetetlenség örvényébe taszítják magukat.

Aki mindezt nevetséges jóslásnak tartja, gondoljon arra, mit mondott a magyar kormány a menekültválság első percétől kezdve. Látszólag akkor is egyedül voltunk, mindenki csitított bennünket, hogy jaj, udvariasabban, nehogy magunkra haragítsuk a világ fő döntéshozóit. Mára az a helyzet állt elő, hogy mindenki – nyilván a teljesen agyatlan, gondolkodni képtelen szélsőbaloldaliaktól eltekintve – ugyanazt hangoztatja, amit akkor Orbán Viktor. Azt persze mondanom is felesleges, hogy bocsánatkérésre máig nem futotta...

Az ukrajnai háborúról néhány év múlva majd ugyanazt mondják, amit ma Magyarország mond, hogy tudniillik békére kell törekedni és meg kell egyezni az oroszokkal. Addig Macron még egy kicsit Napóleont játszik, az uniós vezető miniszterelnökök körbepusztítják ötször-tízszer Zelenszkijt, mint valami jószágos nagybácsit, és minden „tényező” leszögezi, hogy Putyint meg kell fékezni, igaz, hogy miért és hogyan támadna NATO-országokra, arra nyilván senki sem tudja a választ.

Ehhez az Európai Unióhoz nem akarunk tartozni. Ehhez az Európai Unióhoz semmi közünk. És nem azért, mert egyedül merészeltünk különvéleményt megfogalmazni, hanem azért, mert a süllyedés kevésbé vonzó számunkra, mint a helyben maradás. Ez az Európai Unió ugyanis néhány éven – és nem évtizeden – belül garantáltan elsüllyed majd. Ebben a formában tarthatatlan tovább a brüsszeli gittegyelet. Vagy finanszírozási, vagy aktuálpolitikai, vagy ma még előre nem látható konfliktusok miatt az unió széthullik alkotórészeire, nyugatra és keletre, úgy, ahogyan a történelemben mindig is léteztünk, teljesen világos. Közösen, de nem egymás kárára élünk majd tovább. Legalábbis ez volna a cél, a mostani okító szövegek és erkölcsi kiselőadások pedig ugyanúgy elsüllyednek majd az emlékezetünkben, mint a fiók-Napoleon szövegei, a gyáva, hazug szocialisták, liberálisok, zöldek és áljobboldaliak ócska játszmái. Európa élni fog, de nem úgy, ahogyan azt most tapasztaljuk.

Az új, nem is olyan távoli jövőre készülünk tehát, ezért igyekszünk kereskedni, beszélgetni, ismerkedni a világ minden kormányával, állami vezetésével, akitől jóindulatot és kooperációt remélhetünk. Egy ideig szabadon megtehetjük, az amerikai elnököt ugyanis Donald Trumpnak hívják. És ha sikerül megegyezik az oroszokkal, valamint megnyugtatja Kínát, akkor nagyjából teljesen mindegy, Berlinből Katmanduig mit gondolnak azok a politikusok, akik a másodosztályban üldögélnek a cserepadon, nem pedig a Real Madridban ontják a gólokat. Ez az igazság: még ha fáj is egyeseknek. Ki kellene végre szabadulni az ideológiai ketrecből, és legalábbis egy picit magyar szívvel élni, ha szabad valamit kérnünk néhány nappal március 15-e előtt.

Bátran vállaljuk különvéleményünket, nem szégyen ugyanis, hogy világosan látjuk a jövőt. Mi már most tudjuk, hogy a gyáva és felelősség nélküli emberek mélyen lehajtják majd a fejüket, amikor egy-két évtized múlva valaki megkérdezi majd tőlük: ember, mit tettetek ti Európával, a közös hazánkkal? Csak szölok: mi, magyarok akkor is felemelt fejjel közlekedhetünk majd, mert minden jogunk meglesz az önbecsüléshez.

Szentesi Zöldi László - www.magyarnemzet.hu

Ajánló

